

ԺԱՄԱՆԱԿԱԿՈՑ ԴԻՊՈԼԱՏԵՐ

ԽՃՔՄԱՅԻՆ ԷՒԵՐ :

Աս նոր տարւոյս խիստ նշանաւոր գիւտերէն մէկն է ծծմբային էլեւը ըսուած ողիքին թմրեցու ցիւ զօրութիւնը, որուն վրայ գրեթէ Եւրոպայի բաղրու լրագիւները զարմանալով և ուրախութեամբ կը խօսին երկու իրեք ամսէ ՚ի վեր : Կ'ըսեն թէ ասկէ չորս հարիւր տարիի չափ առաջ Վալենթին Վասիլ անունով գերմանացն ալքիմիայի ետևէ ըլլալով, գիլխոսփայական քարը վինտուած ժամանակը դիպուածով գաերէ է էլեւը ըսուած ողիքը, և ասով թռչունները կը քնացընէ, ձագարները կը գինովցնէ, ու մարդուս ալ հոտուըսացընեւով կէս գլխու ցաւ կը պատճառէ երեր. բայց աս սուտ կամիրաւ պատմութիւնը՝ ալքիմիայի ուրիշ առասպելներուն կարգը դրուած էր ինչուան հիմա : Աս տարւոյս սկիզբները Ամերիկայի Պոսթոն քաղաքին ճաքարըն ու Մորթըն անունով քաջ վիրաբոյքները աեսեր են որ աս եթերին դոլորչիքը թէ որ մէկուն ծծել տաս կամ հառուըտացընեւու մէկն կը թմրի. այնպէս որ ան թմրութեան միջոց թէ որ ձեռքը կամ ոտքը կտրես, ակռան հանես, վէրքը կտրես կամ տաղես, ամենին շիմանար, թէ պէտ և մէկալ ամէն զգայարակներն ալ արթուն էն, այսինքն աշքը կը տեսնէ, ականջը կը լսէ, բերանը համ կ'առնէ. աւելի ալ զարմանացն աս է որ հիւանդը ան թմրութեան տանը զմայլածի մը պէս անշարժ կը կենայ, արթըննալէն ետքն ալ ամենին միուր չետար թէ իրեն որ տեղը կտրեցին, կամ թէ ինչ գործողութիւնները ըրին վրան : Աս պանչելի գիւտը հրատարակուելուն պէս՝ Եւրոպայի բոլոր մայրաքաղաքաց ու նաև հասարակ տեղերուն անունի վիրաբոյքները փորձեցին խիստ շատ հիւանդներու վրայ, ու տեսան որ ծծմբային եթերին աս պանչելի և ամենօդտակար յատկութիւնը չշմարիս է . ու հիմա գրեթէ ամէն հիւանդանցներու մէջ կը բանեցնէն աս զարմանալի դեղ : Եթերը ծծել տալէդ երկու իրեք վայրկեան ետքը կը թմրի մարդը . ետքն ալ երկու իրեք և կամ չորս վայրկեանի չափ թմրած կը մնայ . իսկ անկէ ետքը թեթև գինովութենէ արթընցածի մը պէս կ'արթըննայ : Եթերը ծծել տալուն կերպն ալ շատ գիւրին է . փամփուշտի մը մէջ երկու իրեք տրամեթեր կը լեցընէն, ու փամփուշտին բերանը պղտիկ եղէդ մը կը կապեն, ան եղէդը մարդուն բերանը կուտան, մէկ ձեռքով ալ քիթը կը միմեն որ թմէն չունչ չառնէ . ան եթերին գոլորշը կամ որդիքը ինքիմէ մարդուն գլխուն կը զարնէ ու կը թմրեցնէ : Աս ալ գիւտուած ու փորձուած է որ թմրութիւնը անցնելէն ետքը մարդուն վրայ ամենին վիսա մը կամ այլայութիւն մը չմնար, այսինքն ոչ գլխու ցաւ, ոչ սրտի խառնուք, ոչ անհանգստութիւն : Վերջապէս ասիկայ մէկ գիւտ մըն է որ վիրաբուժութեան ատելի անուն սիրել կընէ կարօս եղողին . անուշ երազ մըն է պիտի տեսնէ, անկէ ետքը ինքինքը մահացու վէրքէ մը, քաղցկեղէ մը, փատած ակռայի ցաւէ մը բոլորովին աղատած կը դանէ, փառք

կուտայ Աստուծոյ և օրհնենք կը կարդայ այսպիսի գիւտը հարողին :

Գումարային առաջնական բառուածուած նրայ :

Աշխատանքները մէջ վարպետ բուտաբան մը գիւտը ու տեսեր է որ երբոր քողերան հնգակատանէն Եղիպատու ալ անցաւ, հասարակ խոսի տեսակ բոյսերը հիւսիսային քամիե մը զարնուելով մէկն չորնալ սկսան, ու անոնց տերեներուն վայ խժային հիւթը մը կապեց . ան հիւթը մանրացուցով զններ ու տեսեր են որ բոլոր մանր միջատներ կամ ճշներ են : Այս հիւթէն թէ որ մէկը առներ ու կէս ժամ ձեռքին մէջ պահէր, եռք մը կիմանար . և թէպէտ լրւալով կ'անցնէր ան եռքը, բայց մորթին վրայ սեռութիւն մը կը մնար : Երբոր աս հիւանդութիւնը տերեներէն բուն բոյսերուն սկըսաւ անցնիլ, գեղացները ան խոտերը բանի բերելու համար՝ առին կենցանեաց տուին . բայց որ կենցանին որ կերաւ՝ նոյն հիւանդութենէն բըռնուեցաւ ու ընկաւ մեռաւ, անոնց կաթը խմողն ալ քողերայէ զարնուեցաւ :

Ասով կը հաստատուի շատ բնագիտաց ան կարծիքը որ կ'ըսեն թէ մահաքեր կամ փոխագրական հիւանդութիւնները մանր որդեր են, որ սաստիկ քամիով ինչուան հեռաւոր աշխարհներ կը ցըրուին, ու տեսակ տեսակ հիւանդութիւններ կը պատճառեն :

Հանեմատաբ :

Անձան գեկաեմերի 25ին Պաւերայի Մինաւէլ թալքապը կէսօրուան ժամը երկուքին ատենը յանկարծ սոսկալի աղաղակ մը լսուեցաւ՝ հեռուէն նետուած թնդանօթի ձայնին նման, ետքը թմրուկի ձայն փոխուեցաւ . թէպէտ աս շփոթութիւնը իրեք վայրկեանքեց, բայց ինչուան տասնըութը մղոն աեղ լսուեցաւ գրեթէ նոյն սաստիութը արևէլթալի արևմանեան կողմը եզած Շայնպէրկ գեղէն պղտիկ սկ գունտ մը տեսան որ սաստիկ արագութեամբ երկնքին վար կ'իջնար, և ուր ընկածն ալ տեսնող եղաւ : Ամէնքը հոն վազեցին, ու տեսան որ ծծմբահոտ մուխ կ'ելքը, փօրեցին գտան քաղը՝ որ ան կաւային ու գրեթէ սառած հողուն մէջ երկու ոտք խորը խրեր էր : Աս շանթաքարը անկանոն բրդածն է, վրան խորտուբորտ ու գոյնը սկ : Եւ որովհետեւ գետնեն հանած ատեննին կոտրուեր է՝ տեսան որ ներսի գին մոխրագոյն է՝ ձերմակ բծերով, տեղ տեղ ալ բիւրեկվա . նման միքայի կտորներ կան, դրսի երեսին վայ ալ երկ կըթի կտորուանքի պէս բաներ կ'երենան որ մագնիսական ասեղը իրենց կը քաշեն : Տեսնողները կը սեն թէ Մինաւէլթալի մօտ տեղերը ուրիշ շանթաքարեր ալ ընկած ըլլան, թէպէտեւ ինչուան հիմա չկրցան գտնել : Օդը առաջ ամպոտ է եղեր ու առառւն ձիւն ալ եկած . բայց շանթաքարին իյնալէն ետքը մէկն օգը բացուերէ ու ամպէրը ցրուեր են :